

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 95/2023
09.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Радосављевића, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радосављевића, адвоката Никше Црногорца, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 312/22 од 15.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радосављевића, адвоката Никше Црногорца, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 312/22 од 15.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 570/22 од 12.09.2022. године, окривљени Иван Радосављевић је оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 11.07.2022. године до 12.09.2022. године.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 84. КЗ изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, а која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, при чему ће се време проведено у установи за лечење урачунати у казну затвора.

Поред тога, истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ОЈТ у Шапцу и оштећеном АА, наведених у изреци пресуде, као и судског паушала у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о осталим

трошковима кривичног поступка суд накнадно одлучити посебним решењем, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 312/22 од 15.11.2022. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу и преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу К 570/22 од 12.09.2022.године, у делу одлуке о кривичној санкцији, на тај начин што је окривљени за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док је задржана као правилно изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, на начин како је то изречено у првостепеној пресуди.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 312/22 од 15.11.2022. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ивана Радосављевића, адвокат Никша Црногорац, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијану другостепену пресуду, тако што ће потврдити пресуду Основног суда у Шапцу К 570/22 од 12.09.2022.године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, бранилац окривљеног Ивана Радосављевића у захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепеном пресудом повређен закон на штету окривљеног из разлога што нису били испуњени услови за примену члана 55а КЗ, о вишеструком поврату, коју одредбу је другостепени суд применио када је преиначио првостепену пресуду.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одлучујући по жалби јавног тужиоца на првостепену пресуду, другостепени суд је применио одредбу члана 55а КЗ и окривљеног осудио на строжу казну, у трајању од три године, ценећи испуњеност услова за примену одредби које се односе на вишеструки поврат из члана 55а КЗ. Другостепени суд

је у образложењу пресуде Кж1 312/22 од 15.11.2022. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да су у конкретној ситуацији приликом одмеравања казне окривљеном, била испуњена оба, кумулативно прописана услова из члана 55а КЗ за примену одредби о вишеструком поврату (страна 2 последњи став и страна 3, први, други и трећи став, другостепене одлуке), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Осталим наводима захтева, бранилац истиче да другостепени суд у образложењу своје одлуке није прецизно навео које су то пресуде којима је окривљени оглашен кривим, када су изречене и које су кривичне санкције њима изречене, као и да ли је у односу на неку од њих дошло до законске рехабилитације, а која питања се тичу утврђења чињеница везаних за конкретне судске одлуке, које су биле предмет разматрања другостепеног суда. Како се у конкретном случају ради о чињеничним питањима из члана 440. ЗКП, а које повреде не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радосављевића, адвоката Никше Црногорца, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић